

یگان غیر کلاسیک موشکی

همکارانش که با هزاران امید دوره آموزشی پرتاب موشک را در سوریه گذرانده بودند، مجبور می‌شوند به عنوان نیروی ساده و حتی مسئول تدارکات تیم پرتاب موشک، فعالیت کنند و همه تلاش‌شان این باشد که لابه‌لای کمک به لیبیایی‌ها، بتوانند آموخته‌های نظریشان را کامل کنند و از چند و چون موشک هوا کردن بیشتر سر دریاورند. برای همین هم تا پایان کتاب «خط مقدم»، ما «حسن طهرانی مقدم» مرد شماره یک و فرمانده بلند نظر موشکی ایران را، نه پای مانیتورهای پایش اطلاعات موشک و نه در آزمایشگاه‌های ساخت سوخت یا کارگاه‌های ساخت بدنه و کلاهک موشک، بلکه تنها در معیت گروه مستشاری لیبیایی و پای موضع پرتاب موشک‌های اسکادبی شوروی می‌بینیم؛ خط شروعی که از آنچه ما از امروز خودمان سراغ داریم، بسیار عقب‌تر است و در عین حال، ویژگی مشترک همه

«خط مقدم» کتابی داستانی از دو سال ابتدایی تشکیل یگان موشکی و موشک‌دار شدن ایران است؛ ماجری که از تابستان ۶۳ و در ملاقات محسن رفیق دوست، وزیر وقت سپاه ایران با قذافی شروع می‌شود؛ وقتی که واسه دیدن قذافی رفتیم سیرت؛ به رحیم صفوی گفتم لباس فرم سپاه بپوش. خودم هم لباس فرم پوشیدم. با آقا رحیم هماهنگ شدیم و همین که وارد چادر شدیم، هر دو احترام نظامی کردیم و تا آزادباش نداد همان جا ایستادیم. بعد من با همون لحن نظامی به عربی گفتم که دو تا سرباز اسلام اومدن به سرهنگ قذافی فرمانده کل نیروهای انقلابی دنیا گزارش بدن. بعدش یه سری نقشه اینا باز کردیم و بعد از توضیحات مختصر درباره وضعیت جنگ و پیشرفت‌های خودمان، گفتم حالا ما از شما موشک می‌خوایم که آخرین ضربه رو به دشمن وارد کنیم. قذافی هم سرش رو تکیه داد و گفت: «آره جلود یه چیزایی می‌گفت. باشه من بهتون موشک می‌دم. فقط به شرطی که گاهی لابه‌لای عراق، عربستان رو هم بزیند.»

شاید اگر این مطلب را جای دیگری بشنویم، باورش برایمان سخت باشد که وزیر کشوری که امروز مهم‌ترین قدرت موشکی مستقل منطقه است، در برابر آدمی مثل قذافی مجبور باشد چنین احترامی بگذارد، اما اگر این کتاب که روایتی مستند دارد را بخوانیم، مشخص می‌شود که قضیه نیاز ایران و ناز لیبیایی‌ها ادامه‌دار است؛ قذافی، موشک‌ها را به همراه هیأتی مستشاری به ایران می‌فرستد که یکی از شرط‌هایشان، عدم دخالت ایرانی‌ها در مراحل پرتاب موشک است! این طور می‌شود که شهید طهرانی مقدم و

مریم حطه‌زاده

”

طهرانی مقدم
مرد شماره
یک و فرمانده
بلند نظر
موشکی ایران
را، نه پای
مانیتورهای
پایش اطلاعات
موشک و نه در
آزمایشگاه‌های
ساخت سوخت
و یا کارگاه‌های
ساخت بدنه و
کلاهک موشک